

2011. NOVEMBER 17. CSÜTÖRTÖK

1TIMÓTEUS 5,21–25

MIHALINA LÁSZLÓ

A gyülekezet vezetése részrehajlás nélkül

^{5,21}Kérve kérek, Istenre, Krisztus Jézusra és a választott angyalokra, hogy tartsd meg ezeket előítélet nélkül, és semmit se tégy részrehajlásból. ^{5,22}A kézzátételt ne siesd el senkinél! Mások bűneiben ne légy részes! Tisztán őrizd meg önmagadat! ^{5,23}Ezután ne csak vizet igyál, hanem - gyomrodra és gyakori gyengélkedésedre való tekintettel - élj egy kevés borral is. ^{5,24}Némely ember bűnei nyilvánvalók, és előtte mennek az ítéletre; másokat viszont követnek. ^{5,25}Ugyanígy nyilvánvalók a jó cselekedetek is, és amelyek másfélék, azok sem rejthetők el.

Amit a textusról tudni kell:

- exegetikai megjegyzések
- teológiai összefüggések feltárása

Egyes írásmagyarázók azt az alcímet adják az első Timóteushoz írt levélnek, hogy „Istenfélő-en élni”¹, mások „A gyülekezet élete” alcímet választották.² Azonban a sok vezetésre vonatkozó utasítás, tanács alapján találhatóbb lenne a

mottó:

„Egy gyülekezet vezetésének elmélete és gyakorlata.”

Az ötödik fejezet végén is a tárgyalt igeszakasz felirataként ez található: „A gyülekezet vezetése részrehajlás nélkül.” Ünnepeles formában figyelmezteti Pál Timóteust mint gyülekezetvezetőt, hogy Isten és az angyali kísérettel visszatérő Jézus Krisztus előtt fog felelni a rábízott feladatok elvégzéséért. Tisztán kell megállnia Timóteusnak Isten előtt, de ennek érdekében nem kell túlzott aszkézisbe esnie, lehet például bort inni (22–23. vers).

Milyen feladatról van szó itt, amiért Timóteusnak felelnie kell?

Néhány kommentár úgy véli, hogy egy *komplex eljárásról* lehetett szó, amely folyamat több szakaszból állt (az előző versekkel egybefüggően):

Vádemelés (19. vers)

- Ítélet (20. vers)
- Bűnbánat és kiengesztelődés (21. vers)

¹ Ld. REMMERS könyvének alcímét: In Gottseligkeit leben

² Ld. STOTT könyvének előszavát

Mások szerint az egész bekezdés a *tévtanítók megfegyelmzésére vonatkozik*, és Pál a 22. versben „irányelveket ad a hamis tanítók lecserélésére.”³

Valaki úgy gondolja, hogy a *presbiterek ordinációjára* nézve közöl rendelkezéseket Pál: alapos megfontolás után, részrehajlás nélkül történjen a kiválasztásuk és kézrátételük.⁴

A fent említett változatok egy témára össze is dolgozhatók egy elméletté: ezek az eljárások, nem kívánatos ügyek részben megelőzhetők azzal, hogy nem szentel fel senkit Timóteus elhamarkodottan. Ehhez a megelőző bölcsességhez kíván tisztánlátást a 24–25. vers: ahogyan az emberek erényei megmutatkoznak, úgy fény derül bűneikre is.

A keresztyén vezetőknek tehát nagy a felelőssége, és ebben ad útmutatást Pál Timóteusnak az *ötödik fejezetben*. Milyen is a jó gyülekezetvezető ezek szerint?

- Tapintatos az idősebbek és a rászorulókat iránt.
- Megbecsüli a presbitereket.
- Felelősségre vonja a vétkeket.
- Nem személyválogató, nincsenek előítéletei.
- Pártatlan, nem részrehajló.
- Óvatos, nem dönt elhamarkodottan.
- Tisztán őrzi meg magát, és tisztán lát.

³ JOHN STOTT: *A Timóteushoz írt első levél és a Tituszhhoz írt levél*, Budapest, Harmat Kiadó, 2000, 159.

⁴ KOCSIS ELEMÉR in *Jubileumi Kommentár III. kötet*, Budapest, Kálvin Kiadó, 1995, 357.

Prédikációvázlat

Minden ember egyszer valamilyen élethelyzetében kap lehetőséget arra, hogy „vezető” legyen. Nem csupán egy gyülekezetet lehet vezetni, mint Timóteus tette.

Lehet valaki munkahelyi vezető, ahol néhány vagy több embert is rábíznak. Vezető lehet ugyanígy a családfő is, akire Isten a házastársát és gyermekeit bízta. Vezető az énekkar karnagya, és az adventi koszorúkat készítő nőszövetségi tagok elnöke is.

Ezekben az élethelyzetekben ugyanolyan *vezetői felelősséget kell felvállalnunk*, legfeljebb a súlya nagyobb több, ha több ember bízott ránk. Vezetői magatartására vonatkozóan Timóteus is kapott tanácsokat Pál apostoltól, és ugyanúgy szól ez nekünk is azokban a szituációkban, ahol emberekkel kell bánnunk, és döntéseket kell hoznunk rájuk vonatkozóan – legyen éppen annak helyszíne az otthonunk vagy a munkahelyünk.

Mitől óv meg bennünket a Timóteushoz írt első levél ötödik fejezete?

Milyen ne legyen a mi vezetői magatartásunk?

- Tapintatlan.
- Hálátlan.
- Elnéző.
- Személyválogató.
- Részrehajló.
- Elhamarkodott.
- Elvakult.

Milyen a jó keresztyén vezető ezekkel ellentétben?

- Tapintatos az idősebbek és a rászorulók iránt.
- Megbecsüli a presbitereket.
- Felelősségre vonja a vétkeket.
- Nem személyválogató, nincsenek előítéletei.
- Pártatlan, nem részrehajló.
- Óvatos, nem dönt elhamarkodottan.
- Tisztán őrzi meg magát, és tisztán lát.

Ha ezeket megszívleljük, az Isten Szentlelkének világosságánál nagy felismeréseink és rácsodálkozásaink lehetnek közvetlen környezetünkben, az általunk eddig ismertnek vélt emberekkel kapcsolatosan. Ahogyan az egyik írásmagyarázó írja: „Vonzó személyiségeknek gyakran rejtett gyen-

geségeik vannak, viszont ellenszenves embereknek rejtett erőforrásaik lehetnek.” Isten adjon tisztánlátást és bölcs döntéseket életünk azon helyzeteiben, amikor vezetői felelősséggel kell gondoskodnunk a ránk bízott embertársainkról.